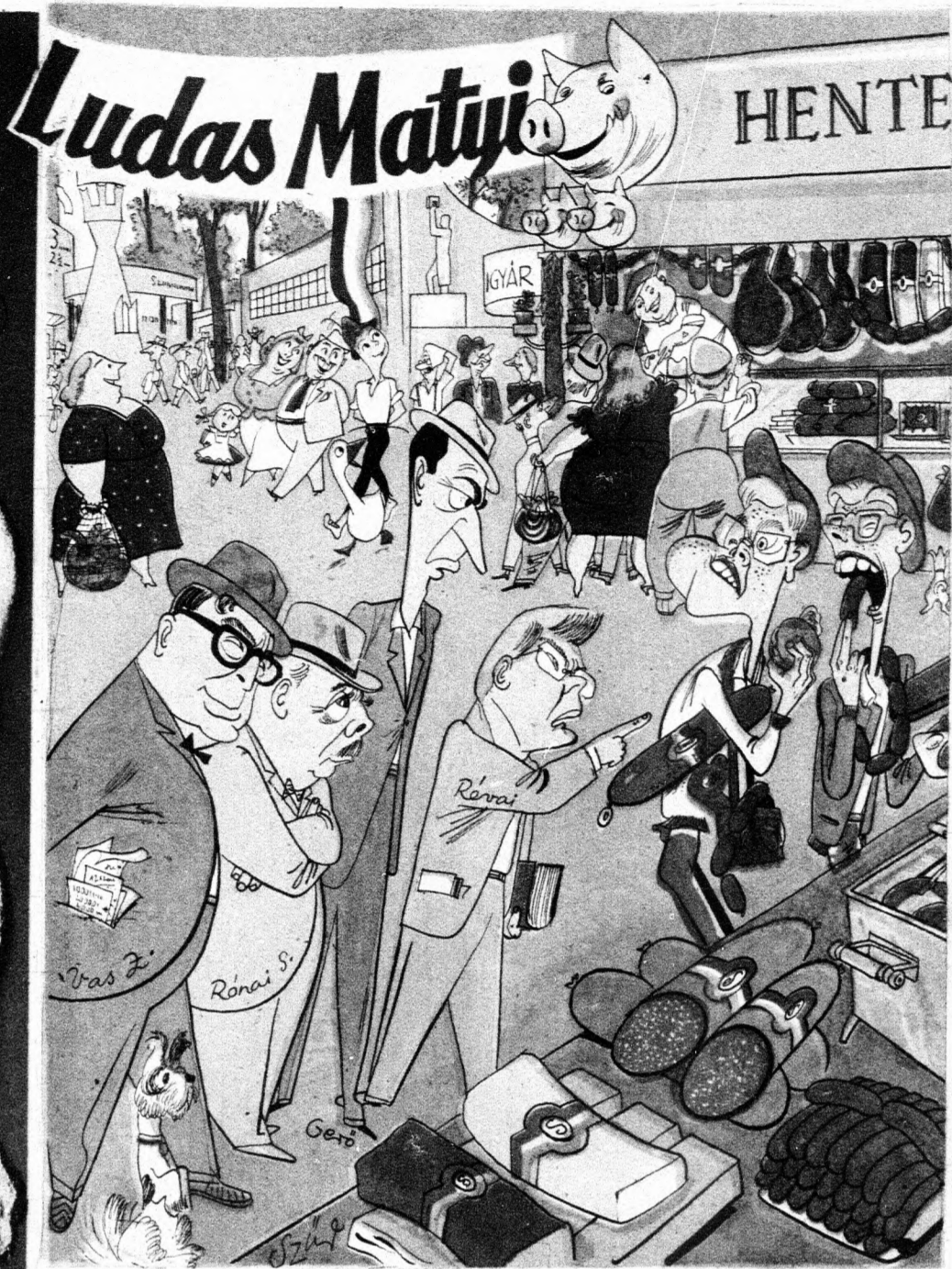

— Parancsolnak még valamit az urak?...

Nos uraim, most már tényleg teliszájjal szídhaják a magyar demokráciát!

Hangtalan Heti Híradó

Tengeri kikötőt kapunk, Lengyelországtól, cseréért cseréül, mert eddig tengernél voltunk, most tengerünk lesz tengernagy, nélkülül.

Budapestben megrendezték a fonyóimnapot. A nőtétseg ünnepeit eztergomban rendezik.

Ex a Francia Váci amakörül, hogy Franciaország szövetséget kötött az Amerikával, amely fellegyverzi azt a kemetországot, amely megakarja támadni azt a Franciaországot, amely szövetséget kötött Amerikával.

SZERLEM: ÖRÖK TITOK

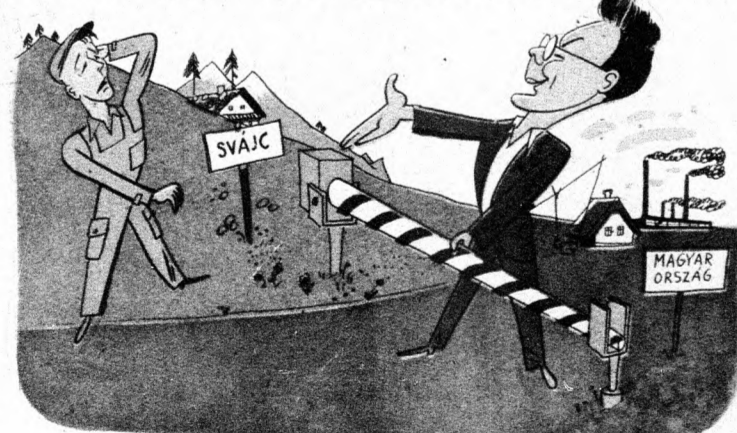
Mindnyájan örültünk a múlt héten a fiatal színész és a fiatal iparművész házasságának. Csak a megcsontosodott agglégény lámadt rá morgóván színészünkre:

- Hát ez mire volt jó?
- Kénytelen voltam így tenni, — mosolygott az ifjú férj. — Beleszerettem a szemébe.
- A szemébe?
- A szemébe... Abba a gyönyörű, tengerkék, sejtelmes...

Az agglégény eltátotta a száját:

- Es ezért el kellett vennem az egész női!

Svájcban nem engedtek delegátusokat az MDP egyesülési kongresszusára

— Nálunk népi demokrácia van és maguknál Svájcban elvtárs! — Nálunk állítólagos demokrácia van...

70 fillér

Mikor ül le a hölgy?

A HÖLGY (meglátogatja dében egyik barátját): Nem, nem ülök le, szívem, mert akkor itt ragadok. Csak egy pillanatra szaladtam fel, hogy megmondjam... (S megmondja. Allos mondja meg. Félóra hosszat mondja meg állva. Miután megmondta): Na, de most már futok is tovább. (Lassan kimennek az előszobába.) Igaz, te még azt se tudod, hogy Paliék... Nem, nem, de-hogys megvél vissza, csak így gyorsan... egy perc az egész... (Harminec az egész. Aztán el-megy és belép egy Váci-utcai eszpresszóba. Ismerősei hellyel kínálják.) Nem, nem, de-hogys ülök le, nem akarok itt ragadni, csak egy szendvicse-re ugrottam be... (Háromnegyedóra múlva, még mindig állva): Na, de már futok is, szervesztok... (Az eszpresszó előtt találkozik egy másik barátjával.) Jó, hogy találkoztunk, drágám... jaj de-hogys ülök be, csak így állva megmondom neked is, hogy... Nem, nem, egy pillanat... (De egy álló pillanat. Tehát egy örökkévalóság.) Na, de most már szaladok fel kell ugranom még a kalaposnéhoz is. (Felugrik. De ott se ül le. Leugrik a varróné-hoz. De le ott se ül. Ki-ugrik, beugrik, de le nem ülne sehol a féltőlajért — vigül felküzdi magát egy autóbussra. Amint a kocsis belsejébe kerül, szeme villan, lapad az utasokra, kizárólag az ülő férfiak-sokra, de hiába villan, hiába néz szúrósan, hiába megve-lőn, egyik se adja át helyét. Ekkor felszáll egy harmadik barátjára.)

A HARATNO: Szerveszt, drágám... neked sincs helyed?

A HÖLGY (jó hangosan): Persze, hogy nincs. De nem baj. Manapság ez így szokás. A férfiak ülnek, a nők hadd álljon!

EGY FARADT MUNKÁS (felemelkedik álltából): Tessék, asszonyom!

A HÖLGY (hidegen biccent s most végre leül).

Leszky András

Harangszó és gyermekszó

A falusi plébános nyolc-éves unokaöccse nagybátyja parókájában töltötte a húsvéti szünidőt.

— Miért harangoznak ma ilyen sokáig? — kérdezte egy napon.

— Egy nagyon gazdag ember halt meg, — magyarázta a plébános. — Sokat fizetnek a rokonai, azért harangozunk érte ilyen sokáig.

Néhány nap múlva csodálkozva kérdezte a kislfiú: — Ma miért nem harangoznak?

— Ma nagypéntek van, — mondta a plébános. — Ma halt meg az Isten Fia.

A kislfiú elgondolkodott: — Es ennyire szegény volt?

Kongresszus a föld alatt

Reakczi Jóska: Gyerekek, szünjön meg a szétlúzás, egyesüljünk mi is!

Az önuralom titka

— Tudja, Kacsirek úr, amikor az imádott nő faképnél hagyott, olyan szörnyű lelkifájdalmaim voltak, hogy éjszakánként a párnát harapdáltam kinomban..

— Látja, ez velem semmiképpen se fordulhat elő.

— Miért nem?

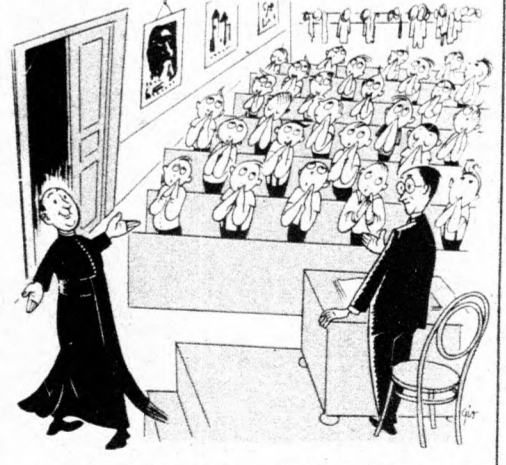
— Mert az utolsó párnámat is eladtam már és különben is éjszakára kiviszem a fogsoromat.

Kereskedelmi tárgyalások

Angol megbízott: Ajánlatom a következő. Önök szállítanak nekünk 35.000 tonna élelmiszert, ezzel szemben a mi lapjaink ezentúl hetenkint legfeljebb kétszer írhatják meg, hogy Magyarországon éhínség van.

Ez az Ima meghallgatásra fog találni

— Látja, tanító uram, nem szabad államosítani ezt az iskolát! Nézzé milyen vallásosak a gyerekek, most is imádkoznak!

— Az igaz, plébános úr, de az államosításért imádkoznak...

Szegény embert még az ég is kúzza

Kacsirek komoran üldögél az Aligátor-kávéház terraszán. Arra megy Kelemen.

— Hát maga miért ül itt olyan komoran?

— Ne is kérdezze. Kint voltam a feleségemmel a Nemzetközi Vásáron. Százezer embert volt kint...

— Es? Elvesztette a feleségét?

— Képzélje, nem.

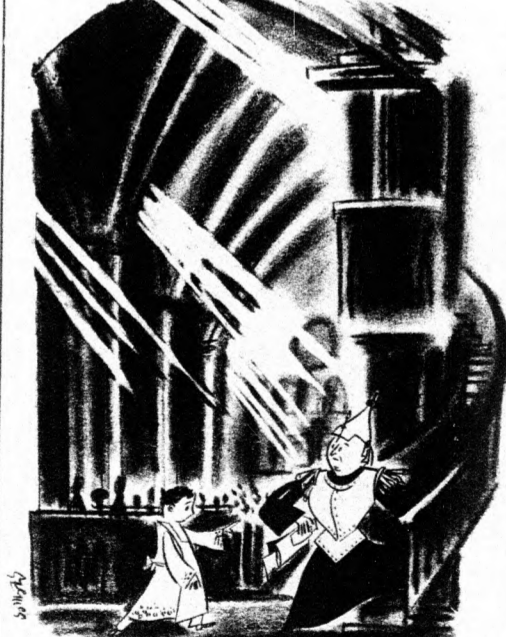
95 százalékos haszon

— Werner Krauss, önt a Jud Süssért ötezer márkára büntetem!

— Zágson, bíró úr, ez a fellejtéjű öt százaléka...

Pánéltos plébános

— Miért öltött pánéltos, főtisztelendő úr?

— Mert Rákosi kijelentette, hogy fasiszta uszítás esetén nem véd többé a papi talár...

Régi cég, új vezetés

Az egyik körüti textilüzletbe új tulajdonos került. Amikor Csiperke Jenő, az állandóan sziporkázó textilügynök először belépett az új vezetés alatt álló boltba, így szólott a tulajdonoshoz:

— Főnök úr, maga megdöntötte a bibliát. Kiderült, hogy nem Ádám volt az első ember.

A főnök csodálkozva nézett Csiperkére, aki felhívta a figyelmét a cég-táblára, amelyen ez állott: ÁDÁM, azelőtt GRONHUT.

LOGIKA

Pafcsákot a gázsámliával keresik. Szerencsétlenségére éppen ő nyit ajtót, de nem veszi el lélekjelenlétét és faképpel jelenti ki:

— Nem vagyok itthon, tessék holnap jönni!

— Hogy-hogy nincs itthon?

— Nem hiszi? Ha a cseléd mondaná, akkor elhittet volna?

— Az más. Annak elhittetem volna.

— Akkor várjon, mindfárt küldöm a lányt.

Öllő

A Szabad Nép után szabadon

Mióta cigarettáznak a lovak?

„Kiküldött munkatársunkat a méntelep irodájában feketesörényű csödör to-gadjá. A barátságos csödör, miután végigkalkulozta munkatársunkat a telepen és szakszerű magyarázatot nyújt mindentől, cigarettára gyűjt és kényelmesen elhelyezkedik az egyik fotelben.” (Szolnoki Napló, június 37. Beküldte: Ráró, Bábolna.)

Szegény asszony, ez az-tán strapálhatta magát?

„Köz tudomású dolog, hogy a gwaliori maharadszának négy százhetvenkét gyereke van.” (Beküldte Gugyerák Alfonzné, Ló-utca 7.)

Már júniusban is van Jég?

„Bubuska Bendegúz nyugalmazott lókotó ma reggel borotvával átvágta szemeimre torkát, majd szívenlőtte magát. Az elvete-mült ember ezután, mintha mi sem történt volna, lement korcsolyázni.” (Aisdabasi Hírharang, június 10. Beküldte Bubuska Bendegúzné.)

Melyik Balogh?

„Balogh Péter a legze-niálisabb ember a világon, ő találta fel a gőzmoz-donyt, a fonográfot és a repülőhalat.” (Magyar Nemzet, mindennap. Beküldte: Hegedűs Gyula.)

vadgesztenyefák tudnak olvasni?

„A vita hevében sógorát konyhakéssel többször has-baszúrta.” (Lásd: Szabad Nép, holnapi ORÓ.)

— Szegény beteggyok... Csak néhány... Mit mond... Szegény beteggyok... Csak néhány... Pih! Híszerdől a borszag!

— Csak néhány... Hogy elgya... Igenis kérem ember vagyok... Szegény betegkap hús- fillért, nviszi...

— Persze kérem... Nem csoda... Bizony nem fillért...

— Nézze öregem! En ludom, mi az azt nem sajnálom. — Ertem kérem. — Mert itlara a kevé.

— Bizony kevé. forint.

— Szokják le át... Igenis kérem. helyette?

— Takarékoskodj pénz! Fillerből leskozzék rendezlen!

— Hát persze! — Tetszik gondol-

— Hát persze! zalma, ha lesz egy De persze, ha elissz. — Nem fogom e... — Ital, kártya, nvedélyek ezek! Higdekében prédikálók... — Köszönöm a uram...

— Csak semmi h tartom, jótanács a embernek adhat. C pénz.

— Bizony, bizony már megvult... — Nos, itt van a Azért adok egy for kapjon a spórolásba csinálni magából.

— Köszönöm a jó... — Csak semmi há a kocsnába vinni a... — Jaj, de-hogys k... — Nemcsak igérge... — Mert egy forint az p... — Tudom én azt, — Aztán ha legkö magával legyen k... — Jaj, de-hogys... soha...

— Szóval belátja... — Be kérem, be. L ugyan tessék ideadn... — Nono! Csak ne zóent!

— Ne tessék haro... — Persze, hogy n... — Meg tetszik eng... — Na mondjon jó... — Csapjon bele... — Elbiceg a sarki s... — kisfröcc...

Példá

arról, hogy mi minden nyugatnémet

Gugyerák üzletet nyí rendel a címfestőnél és

— Nem tudna valami

— De igen — feleli a többi szükséges tábla szik megrendelni.

— Milyen táblák kelle di Gugyerák.

— Hát ahogy urasá feleli a címfestő — e „Mégnyitó oicso árusítá aztán egy hónap múlva kiárusítás” tábla, rá eg „Csödkjárúsítás” szöveg hónap múlva egy „Uzie tás” szövegű tábla...

— Szegény beteg öreg ember vagyok... Csak néhány fillért kérek...
— Mit mond kérem?
— Szegény beteg öreg ember vagyok... Csak néhány fillért kérek...
— Pih! Hiszen magából csak úgylát a borszag!

— Csak néhány fillért kérek...
— Hogy eligga, mi?
— Igenis kérem. Szegény beteg öreg ember vagyok...

— Szegény beteg öreg ember, de ha kap húsos fillért, mindjárt a kocsmába viszi...
— Persze kérem. Mit csináljak vele?
— Nem csoda, ha idejutt!

— Bizony nem csoda. Csak néhány fillért...
— Nézze öregem, nekem van szívem. En tudom, mi az a nincs. De aki iszik, azt nem sajnálom.
— Ertem kérem.
— Mert itatra az Isten pénze is kevés.

— Bizony kevés. Egy kisfröccs két forint.
— Szokják le átkos szenvedélyéről!
— Igenis kérem. De mit csináljak helyette?
— Takarékoskodjék! Tegye félre a pénzt! Fillérből lesz a forint! Táplálkozzék rendesen!

— Tetszik gondolni?
— Hát persze! Visszatér az önbizalma, ha lesz egy kis spórolt pénz. De persze, ha elissza...
— Nem fogom elinni kérem...
— Itat, kártya, nő — rettenő szenvedélyek ezek! Higgye el a maga érdekében prédikátok!

— Köszönöm a jószágát, nagyságos uram...
— Csak semmi hálálkodás... En azt tartom, jótanács a legtöbb, amit ember embernek adhat. Csak aztán jön a pénz.
— Bizony, bizony. Hát a jótanács már megvált...
— Nos, itt van egy forint, látja? Azért adok egy forintot, hogy kedvet kapjon a spóroláshoz. Embert akarok csinálni magából.

— Köszönöm a jószágát...
— Csak semmi hálálkodás... De nem a kocsmába vinni ám...
— Jaj, dehogyan kérem...
— Nemcsak ígéreti maga, öregem? Ne éljen vissza a bizalmammal ám! Mert egy forint az pénz!

— Tudom én azt, nagyságos uram...
— Aztán ha legközelebb találkozom magával — legyen borszaga!
— Jaj, dehogyan... Nekem többé már soha...
— Szóval belátja, hogy igazam van?
— Be kérem, be. De most már csüggyan lessék ideadni azt a forintot...
— Nono! Csak ne olyan követelőzően!

— Ne tessék haragudni, de nincs erő a lábamban...
— Persze, hogy nincs, ha folyton iszik!
— Meg tetszik engedni, hogy mondjak valamit?
— Na mondjon jöember...
— Csapjon bele az istennyila a nagyságos úrba...
(Elbiceg a sarki söntésbe és iszik két kisfröccsöt.)

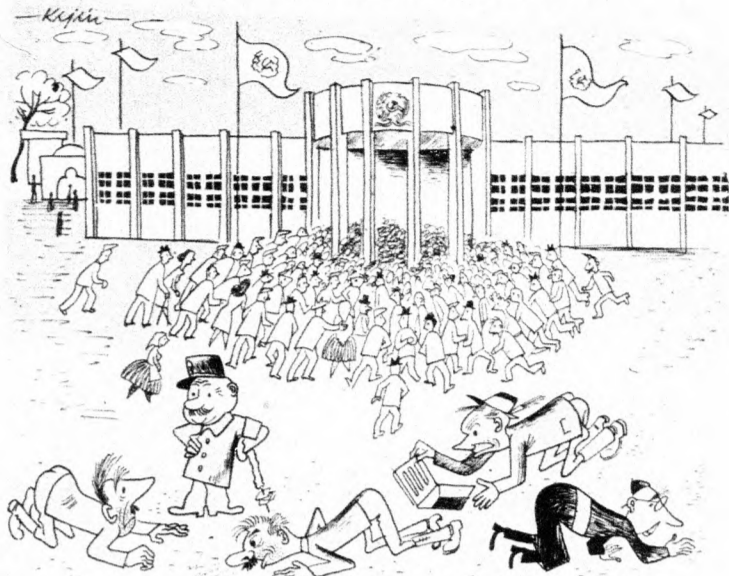
TABI LÁSZLÓ

Példázat

arról, hogy mi minden kell az elképzelt nyugatnémet államhoz

Gugyerák üzletet nyit. Szép cégtáblát rendel a címfestőnél és megkérdezi:
— Nem tudna valami engedményt adni?
— De igen — feleli a címfestő —, ha a többi szükséges táblákat is nálam tessék megrendelni.
— Milyen táblák kellene még? — kérdi Gugyerák.
— Hát ahogy uraságodat nézem — feleli a címfestő —, először kell egy „Mégnyitó olcsó árusítás” feliratú tábla, aztán egy hónap múlva kell egy „Alkalmi kiárusítás” tábla, rá egy hónapra egy „Csodákiárusítás” szövegű és aztán egy hónap múlva egy „Üzletfelosztási árusítás” szövegű tábla...

A Nemzetközi Vásáron

— Hát maguk mit keresnek itt?
— A német pavillont...

A legangyalibb iskolai történet

Az egyik iskola szigortúságáról híres latintanára becsitálta az egyik diák apját, mert a fiú állítólag a sorsdöntő utolsó dolgozatot a szomszédjéről másolta le.

— Fel kell hívnom a figyelmét arra, tanár úr — mondta az apa —, hogy a fiam bandzsit és ha úgy látszott, hogy a szomszédja füzetebe néz, akkor egészen biztos, hogy nem oda nézett.
— Hiszen éppen ez az — mondja a tanár. — Az a pernahajder egész idő alatt a saját füzetebe nézett...

Az amerikai sajtó napjainkban

Vezércikk

We'll

meddig túrjuk még a népi demokráciák háborúellenes uszítását? Ne felejtsetek el, derék amerikaiak, hogy száz- és százmillió amerikai polgár halt meg már békében, míg háborúban potom pár millió! Esők nem borzadnak meg, amikor kimondják ezt a rettenetes szót: béke! Nem tudják, vagy nem akarják tudni ezek a békés uszítók, hogy ágyban százszorannyi ember hal meg, mint tankokban, repülőgépekben és csatamezőkön együttvéve?
Goddam!
Az anyja Krausz!

Budapest enehalnak az emberek!

Egy főkönyvelő tragediája

— Budapesti tudósítónk kábelriportja —
Cáfolhatnak, amennyit akarnak, tíz perccel ezelőtt a saját szememmel láttam, amikor Gugyerák Vendel főkönyvelő este nyolckor belepatt lakása ajtaján és látványos szemmel mondta a feleségének:
— Anyukám, adjál vacsorát, mert

EHENHALOK!

Ehhez nem kell kommentár.

Tilos az ólomkalona

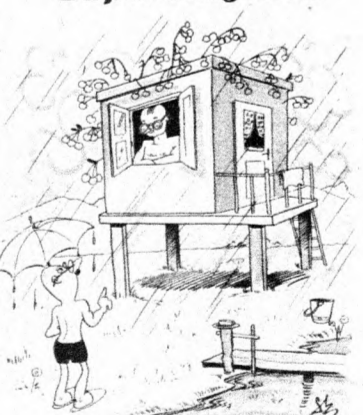

— Ne játsz a katonával Juliska, mert beolvasztják mint az enyémet...

A hét legragyogóbb vicce

Melanie grófkisasszonnyal egy kis baj történt. A bajnak immár szemmel látható jelei kezdenek mutatkozni, úgy, hogy az öreg Agenor gróf is észreveszi a dolgot.
— Neked gyereked lesz! — ordít a lányára —
— Hogy tehettél ilyet?
— De papa — szíjogja a grófkisasszony — honnan tudhattam én akkor, hogy államosítják az egyházi iskolákat?

Cupa szigetén

— Mit szól Gugyerák úr ehhez a sok esőhöz?
— Nekem speciel hasznos, mert cseresznyefából csináltattam a vikendházamat.

Tied a föld, tied a gyár, befőzésre több cukor jár. Váltsd be gyorsan cukorjegyed, itt a befőzési negyed.

A házőrzőkutyák adómentesek

— Ez magának egy házőrzőkutyája? Hiszen ez nem is tud ugatni!
— Nem is ugat. Ez olyan okos, hogyha jön a betörő, lebeszéli.

Magasabb oktatás

Az egyházi iskolának nincs a földön párja, tanu erre Barankovics, meg az egész pártja, erős kézzel, acél hittel építik a multat, s pazarolják a hazára, amit ott tanultak.

Mindannyian eminensek, a tanrendjük itt van: hinni kell a Mindszentyben ez náluk a hittan, háborút a jövő ellen csak maguk viselnek s ezt nevezik náluk példás magaviseletnek.

Svájca lógni segít nekik földrajztudományuk, olaszban is, németben is erős mindahányuk, továbbá a gazdaságtant egyik sem utálja, padló alatt van elidugva nemes valutája.

Rémhíreket számolatlan gyűjtenek halomba, így kapnak jó kalkulust a példás szorgalomra, tornában is izmosodnak, mutatják a formát, programjukban van a hinta, fejükben a korlát.

Folytathatja a foglalkozását

— Mi a foglalkozása?
— Gulyás vagyok.
— Rendben van, az üstben is gulyás lesz.

Példázat

arról, hogy hogyan próbálja eloszlatni az amerikai jobboldal az amerikai népgyűlöletet a közeledő Francoval szemben

— Uram — mondja a házasságközvetítő Nyavalyeknek —, tudok egy remek férjet a lányá számára. Blek Vincének hívják, tisztességes, becsületes, talpig úriember...
— Hm — mondja elgondolkodva Nyavalyek — én ezt a Blek Vincét a mult héten láttam dözsölni egy mulatóban egy nővel.
— Ki van zárva — tiltakozik a házasságközvetítő. — Ez a Blek Vince csak tegnap fejezte be a kéteves börtönbüntetését, amit sikkasztásért kapott...

Az a herceg primás

Köln

Kölnben a nyugati hatóságok a hivatalokban csak demokratákat tűrnek meg és náciakat. Nácik azok, akik Hitler-pártiak és demokraták azok, akik Göring-pártiak.

Kölnben van zónaparancsnokság, zónakormányzat és zónafelügyelőség, csak zónapörköltnincsen, de ez szerencsének mondható, mert kenyér sines és anélkül az ember elrontaná veie a gyomrát.

A lakosság egészségügyi ellátásáról az amerikaiak messzemenően gondoskodnak. A kölniek nemcsak penicillint kapnak az amerikaiaktól, hanem hozzávaló betegséget is.

Siófok

Siófok a Balaton partján fekszik. Lakosainak száma nem nagy, de a házasságtörési szezonban megnégyeszedik. Nagyszállóiban azok a gyárosok isszák a pezsgőt, akiknek az államosítás elvette a kenyerét.

Siófokon remekül lehet brídzenselni, whistezni, kaláberezni, pókerezni, tangózni, szingelni, flörtölni és egy lépéssel tovább menni.

Fürdőhelynek azért hívják, mert a bennszülöttek állítólag fürödni is szoktak.

Rákosi: Barankovics Pista, te azért nem szeretted ezt a primást, most meg tányérozol neki?
Barankovics: Tányérzani tányérzok, de ha tudná, miket gondolok közben róla...

Amerikai hirdetés

Ma este a Criterion Hallban

John H. Pinchy

atombombagyáros előadást tart az örök békéről és az igazi amerikai demokráciáról.

Revolvereket kérjük a ruhatárban hagyni!
Négereknek szigorúan tilos a bemenet!

Elképzelhető

— Mondja szakértés, nem ide rendelték ezt a táblát?

Verseny a közmunkaváltás-panaszok csökkenésére

Verseny indult, hogy melyik közmunkaügyi igazgató körzetében panaszokdnak a legkevesebbet a közmunkaváltásbelfizetők.

A versenyt azok a közmunkaügyi igazgatók fogják megnyerni, akiknek hivatalában

1. senki se fog panaszkodni, hogy túlsok közmunkaváltást kell fizetnie.

2. akiknek a hivatalában senkisé is fog panaszkodni, hogy a szomszédjának milyen kevés közmunkaváltást kell fizetnie.

3. akinek a hivatalában az első fél megjelenik azzal, hogy a közmunkaváltás beszedése olyan kellemesen és előzékenyen történik, hogy amennyiben mód van rá, szeretne egy hónapban háromszor, de legalább kétszer közmunkaváltást fizetni.

Drága az olcsó

A vendég hivatja a tulaját:

— Azért jöttem ide, mert a maga vendéglőjének az a híre, hogy olcsó s most kiderül, hogy hallatlanul drága árai vannak.

A tulaj felhívta a vállát:
— Ez igaz, kérem, na de épp a jóhírünket kell megfizetni!

Akar gyermekének a nyárra

olcsón nagy örömet szerezni?

Fizesse elő neki a **PAJTÁS-t!**

PAJTÁS

a serdülő ifjúság legjobb legértelmesebb és legolcsóbb képeslapja!

MEGJELENIK 1-ÉN ÉS 15-ÉN

ÁRA: 60 FILLÉR!

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

negyedévre 3.60 Ft

félre 7.20 "

egészre 14.40 "

Postafiókáraképzési cirkuszszáma: 52.512

Radikális polgári kaland

— Eristen, mi történt a szerkesztő urakkal?

— Láttuk a Hősök-terén a Magyar Dolgozók Pártja hatalmas tömegét.

— Na és?

— Elfogott bennünket a sárga irigység.

Így már elviselhető

— Magának a májával van baja. Nem szabad mást ennie, csak gyümölcsöt, főzeléket, alátát és pirított kenyeret.

— Etkezés előtt, doktor úr, vagy után?

A póruljárt zöldségspekuláns

— Jó vicc, öregem! Maga akart engem felhajtani?...

A GF n

— Biztos benne a

Az évtized legh

— Mondja, maga bol

— Dehogy kérem, é

vagyok.

Száz szónak is egy

Jegycukrot végy be

A GF megszüntette a szigeti belépődíjat

— Mindenki vidám a szigeten, maga miért búsu?
— En voltam a jegyszedő...

A Vásáron

— Miért állnak a fejük tetejére, gyáros urak?
— Mert mi csökkenő termelést akarunk látni.

Mozidráma

— Biztos benne asszonyom, hogy cipőben jött?

Az évtized leghülyébb vicce

— Mondja, maga bolond vagy falusi?
— Dehogyan kérem, én leányfalusi vagyok.

Száz szónak is egy a vége
Jegycukrot végy befőzésre.

Új recept
Iszogató színészünk áradozva újságot a társalgóban:
— Remek új koktélok-keveréket találtam ki, gyerekek!
— A receptjét! A receptjét! Halluk!
— Nos... emlékeztek arra, amit legutóbb itatok nálam? Hát... töltésétek össze ugyanazokat az itókákat, de...
— De?... De?...
— De mindegyikből kétszer annyit! Pompás!

Belül ő jó ember...

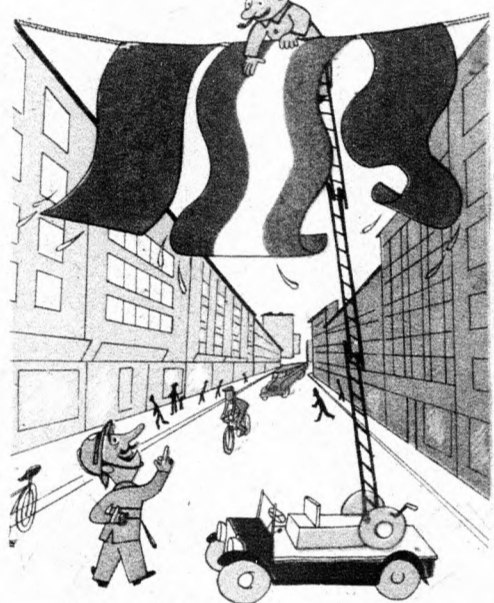
— Menjen csak be a teremhez! — mondotta Pifkócz néni. — Nagyon beteg az öreg. Két nap, két éjjel egyfolytában könyvelt a cégnek, a fűtetlen helyiségben. Már az első nap 42 fokos láza volt, de a főnöke, a Vacek Géza nem engedte hazá azt mondta, ez normális testhőmérséklet. Most tüdőgyulladásá van szegénynek...
Bementem a beteghez. Sápadtan, elgyengülten szendergett a jó Pifkócz bácsi szegényes fekhelyén. Szemrehányást tettem neki, amiért tűrte, hogy lelkiismeretlen főnöke ennyire kihasználja.

— Na, nem egészen úgy van az. — motyogta Pifkócz bácsi. — Nem rossz ember a Vacek Akj csak felületesen ismeri őt, azt lehet, hogy megteveszti a gorombasága, kegyetlensége és állati kapzsisága, de azért mi, öreg alkalmazottjai a Vacek cégnek, akik már 25 éve szenvedünk tőle, mi tudjuk, hogy belül ő jó ember... Hiszen nem mondom, vannak dolgai, például a kollektív bérnek 40%-át levonja spórolás címén, de az alkalmazottnak az egész bért kell nyugtázni, meg aztán nála a hivatalos ebédidő alatt tilos az evés, de azért belül ő jó ember... A multkor is, amikor előleget kértem tőle, meggyőződtem róla, hogy goromba, nyers külseje mögött arany szíve van. Úvöltve kihajított és le kellett túlóráznom azt az időt, amit az előlegkérés igénybe vettem. De én tudtam, hogy ez látszat csupán, ő belül jó ember, csak gatlásai vannak. A felesége is — szegény öngyilkos lett később miatta — annakidején többször mondotta nekem, hogy meggyafusánggal üti-veri őt a férje, halálra kinozza, fojtogatja, pedig a lelke mélyen jó ember a Géza, csak ilyen a természete.

No, persze, megmutatta a főnököm néha az igazi, jó arcát is. Egyszer például megemlítettem neki, hogy imádom a vadászást, rámkabált, hogy kuss, de azért ettől kezdve minden nap tízóraira vadászást evett!... Belül ő szociális is volt, bevezette köztünk a prémiumrendszert, aki jobban dolgozott a többinél az megkapta a fizetését, a többit kirúgta... A gépiró-kisasszonyának, az Ilonkának is adott pénzt a gyermekük elhajtására, később levonta ugyan a késedelmi kamatokkal együtt, szegény lány fizetéséből, de azért belül a Vacek mégis jó ember volt... Ha kellett, a Vacek mindig kiállt értünk! Hát persze, nem volt oka kiállni soha. Erdekes, hogy koldusnak soha nem

adott, azt mondta, inkább elissza azt a pénzt, de azért a koldusok is érezték belül, hogy ő nem rossz ember a legmélyén... A magam részéről nem mondhatom, hogy velem valaha is rossz lett volna a Vacek. Most azonban azonnali hatállyal felmondott nekem, azt üzenté, hogy aki öreg és beteg, az dögöljön meg, de én azért tudom, hogy ő belül nagyon is jó ember...
Ekkor már kicsit ideges voltam.
— Már megbocsásson. Pifkócz bácsi, de honnan veszi, hogy ez a Vacek belül olyan jó volna?...
Pifkócz bácsi üveges tekintettel nézett maga elé.
— Nem tudom... — motyogta. — Nem tudom... De mindenki azt tartja róla, hogy ő jó ember... csak... soha... sohasem... mutatta...
Azzal Pifkócz bácsi a cégnél szerzett tüdőgyulladása következtében kilehelte nemes lelkét.
Kishont Ferenc.

Furcsa eset

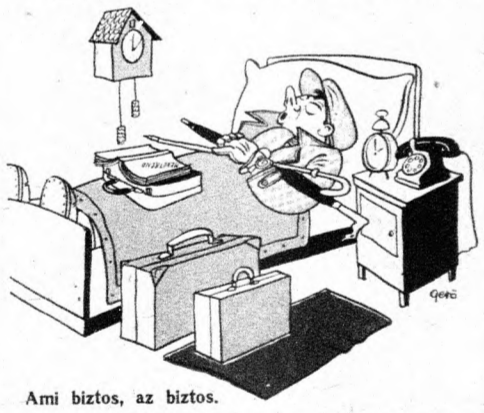
— Mit ünnepelnek ma?
— Semmit. Kimostam a zászlókat és most szárítom.

Egy kis kabaré

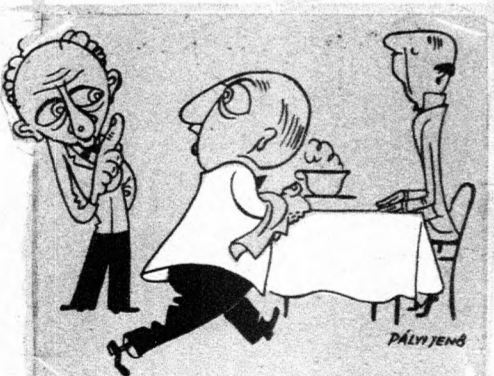
K. F., lapunk munkatársa kabarédarabokat is ír; a kabaréírók sorsa rendszerint az, hogy a műsor méltóságok a kritikusok éppenhogy megemlítik.
Amikor lapunk ifjú munkatársa legelőször írt egy kitűnően sikerült színpadi tréfát, a bemutató másnapján már kora reggel rohant a kávéházba, hogy megnézzék, mit írnak szellemes jelenetéről a kritikusok.
Kérem a Szabad Népet! — mondotta, alighogy leült.
A lap megdicsérte. A Népszava is elismerőleg emlékezett meg művéről. Sorra kérte a Hírlapot, a Szabad Szót, a Magyar Nemzetet. Mindenütt vesztegettek egy-két mondatot darabja dicséretére. Közben megjelent a Szabadság, az is megállapította, hogy a szóbanforgó jelenet jó kis dolog. Barátunk vérszemet kapott a remek sajtótól és hanyagul odaszólt a pincérnek:
— Kérem a hivatalos lapot!

Reggel indul a szabadságos vonat

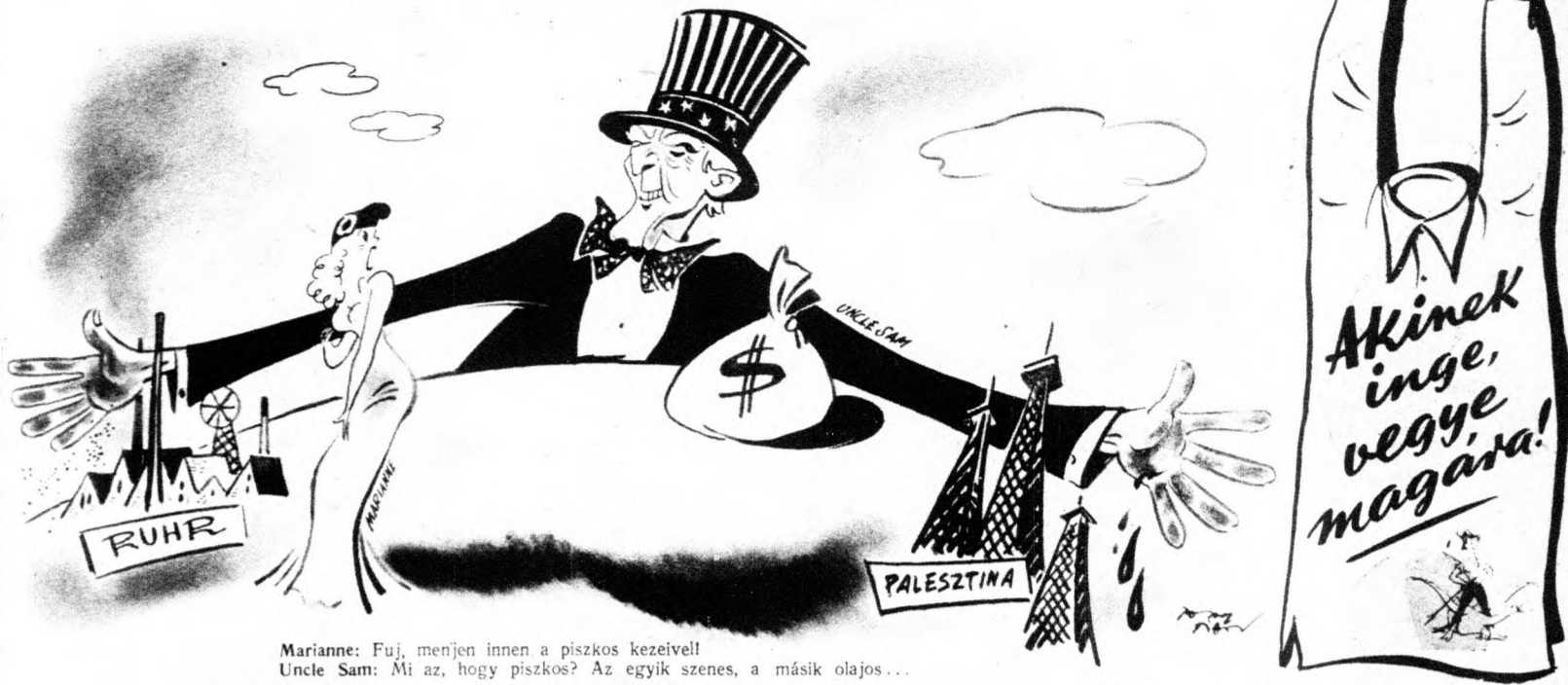
Ami biztos, az biztos.

Kleptomániás vendég

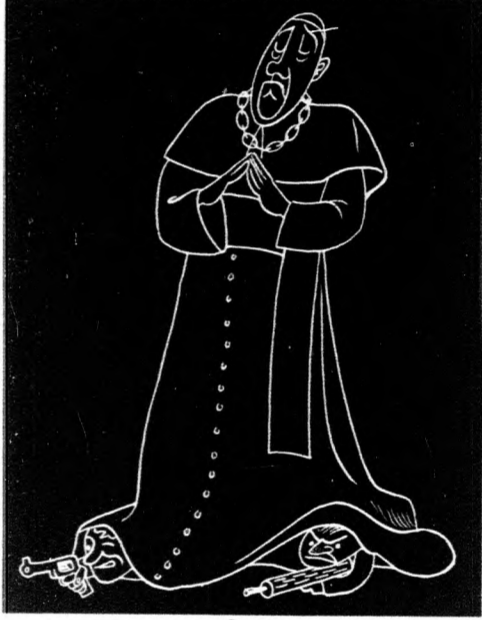
— Vigyázzon, ne vigye neki forrón a levest, mert ez a levessel együtt a kanalat is megfűjja.

Külpolitikai enyelgés

Marianne: Fúj, menjen innen a piszkos kezeivel!
Uncle Sam: Mi az, hogy piszkos? Az egyik szenes, a másik olajos...

A fekete reakció

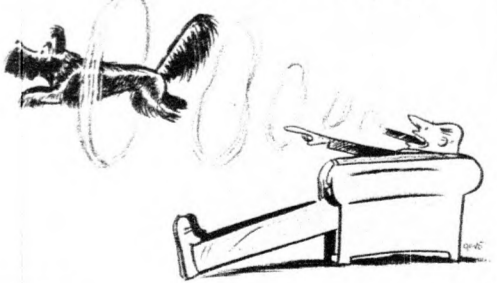

Hadd örüljön az a nyaraló is

— Ez a jó idő nagyságám, ez a jó idő.

Az idomítás csodája

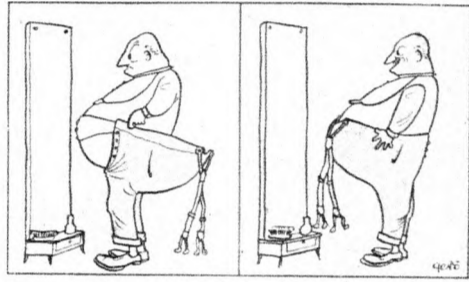

Valószínűsíteni kell az elveszett diplomát

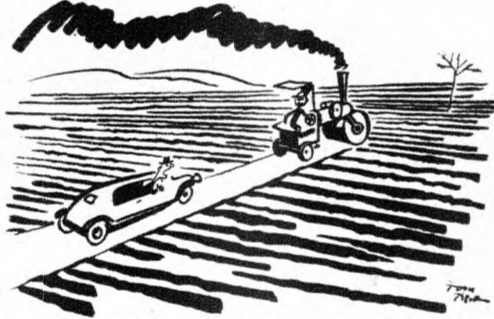

— Na, mi a véleménye, előjáró úr? Orvos vagyok vagy nem vagyok orvos?

Az örökölt nadrág

Tempót diktál az úrvezető

— Gyerünk apafej! Sietek!

Szeretett lapunk szerkesztőségében

— Jó, hogy jön Truman úr, éppen arról beszéltünk, hogy megy...

Ki vagyok

Az állandó epizodikus repkedel jalszó, köztársasági tehetőségű színész robbant beképzelt ember meggyőződése, hogy egész Pest ismeri az embereket minden létező figyelemmel kísérik. pokban is, amikor tényleg látja magát, hirtelen odaszólt a sofőrnek: — Haza!

A 7 leghülyébb v

— Rettenetes, hogy ilyen rosszul megy nekem!
— Mért? Mivel foglalkozik maga?

— Kormozott úr, árulok napfogtyakozást.
— De hiszen napfogtyakozás csak minden háttérben van!

— Na úgye. Most elhiszi, hogy rosszul megy nekem?

Micsoda beszéd

Kontusek beállít az kváriushoz:

— Van egy bűntörvénykönyvem, veszi?

— Használt példány?

— Ahhoz magának mi köze!

Szól

— Hallja maga! M

— Dodzsemeztem

tem ide...

Kiestü

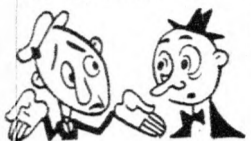

Ki vagyok én?

Az állandó epizódszerepeket játszó, közepes tehetségű színész roppant neképzett ember. Szent meggyszósdése, hogy őt egész Pest ismeri s az emberek minden lépését figyelemmel kísérik. A napokban is, amikor tariba bágta magát, hanyagul odaszólt a sajtónek:
— Hazai!

A 7 leghülyebb vicce

— Rettenetes, hogy milyen rosszul megy nekem...
— Mért? Mivel foglalkozik maga?
— Kormozott üveget árulok napfogtyakozáskor.
— De hiszen napfogtyakozás csak minden hatodik évben van!
— Na úgyé. Most már elhiszi, hogy rosszul megy nekem?

Micsoda beszéd!

Kontusek beállít az antikváriushoz:
— Van egy büntető-törvénykönyvem, megveszi?
— Használt példány?
— Ahhoz magának semmi köze!

Darvas Szilárd: KÉT TALÁLKOZÁS

Akik naponta látják egymást
— Jónapot, Malinka úr.
— Jónapot, Gacsaj úr.
Hogy van, hogy van?
— Jaj ne is kérdezze. Itt a derekam táján olyan nyilalást érzek, illetve tulajdonképpen nem is nyilalást, hanem szúrást, valami össze-vissza futkos bennem, aztán abba-hagyja.
— Várjon csak. Nem evett valami erősen fűszeres dolgot?
— Nem.
— Attól van. Erősen fűszeres dolgot kell enni. Magának kevés a prozódiaja.
— Jó, majd megpróbálom. Es maga, hogy van?
— Borzasztó kellemetlenségem volt ma. Egy pasas megfokólt az utcán, mire én alaposan megmondtam a magamét.
— Hogy lökte meg?
— Így. Jött szembe, ő kitért, én is kitértem, aztán egymásba mentünk.
— Nagyon megmondták a magacéit?
— Nagyon megmondtam. Mondtam: mit ugrol? Nem tud vigyázni?
— Es ő?
— Ő is mondta nekem, hogy mit ugrolok, nem tudok vigyázni?
— Legjobb az ilyet szó nélkül hagyni.
— Igen. Utólag én is rájöttem, dehát elfogott az indulat.
— Tulajdonképpen rémes ez. Az emberrel

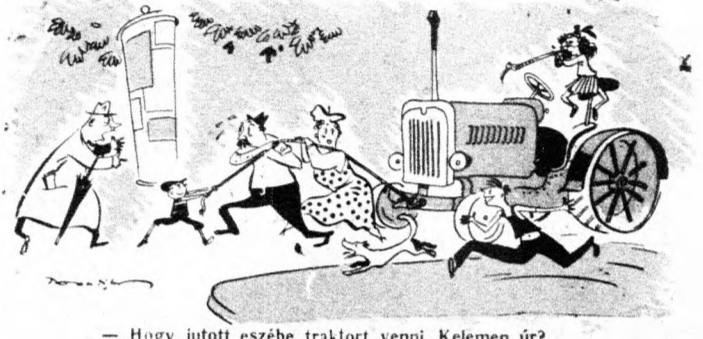
Akik régen látták egymást
— Jónapot, Malinka úr!
— No nézd csak, a Gacsaj! Hogy van? Hogy van? Ezer éve nem láttam. Hogy van a kedves felesége?
— Elváltunk.
— Tényleg? Erdekes! Tudja, milyen sok a válás?
— Tudniillik a télen rettenetes beteg voltam, élet és halál közt lebegtem...
— Kezet foghatunk. Nekem volt egy tüdőgyulladásom... ha rá gondolkodok, szépszízt kapok.
— Aztán az üzlet is rosszulment, egy éjjel ki is raboltak...
— Ismerem... Tudja, hogy már nem vagyok a cégnél? Hat hónapja egy bűdös vasat se keresek. A feleségem kétszer öngyilkos lett...
— Nálunk a kisebbik fiam egy éve elcsavargott és még mindig nem került elő...
— Nekem a lányom lebabázott és nem tudjuk, ki az apa...
— Engem kétszer elvitt a gazdasági rendőrség. Nyolc hónapot ültem...
— Borzasztó. Különbözik hogy van?
— Szó, szó... Unalmas az élet...
— Nekem mondja? Egyik nap pont olyan, mint a másik. Na, isten vele.
— Istén vele.

Királyokat szerződtenek Hollywoodban

— Kérjük a következő királyt...

Hazafelé a Vásárról

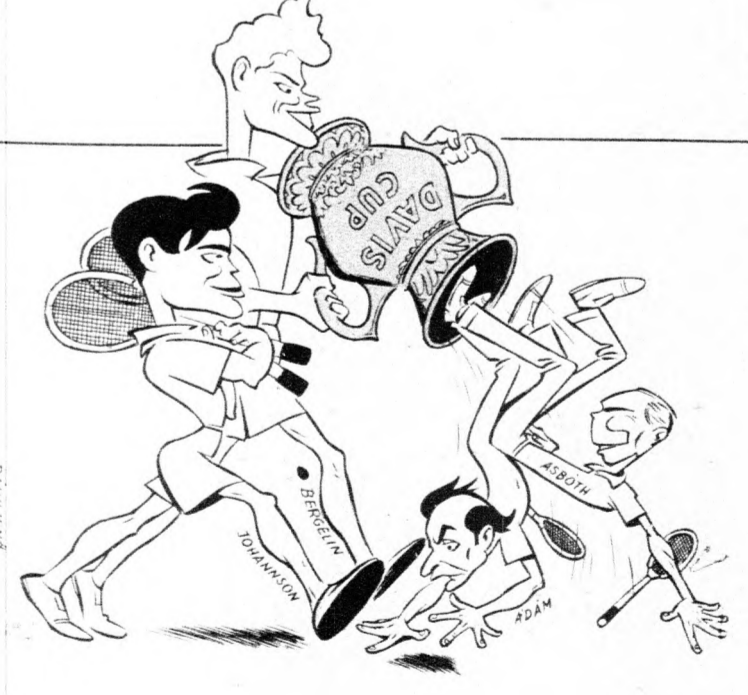
— Hogy jutott eszébe traktort venni, Kelemen úr?
— Nem kaptunk már kiflit.

Szórakozott szórakozó

— Hallja maga! Mit keres itt a sineken?
— Dodzsemeztem az Angol Parkban. Esküszöm, sejtlemem sincs, hogyan tévedtem ide...

Kiestünk a Davis Kupából...

ANGOLAI FURCSASÁGOK

(Kivonat a Magyar Nemzetből.)
Hemendex városka postármesteri hivatala 500 db használt ping-pong-hálót kínál eladásra, mert penzre van szüksége. Az egyetlen feltétel az, hogy a vevő köhögjön.
(Evening Standard Oil)
Egy félkegyelmű suhanc Glasgowban, az utcán a száz alkalmazotton feülű üzemek államosítását követelte. Persze agyonverték.
(Glasgow Graphic)
Egy bristoli válóperes tárgyaláson Meccagnei bíró előtt a feleség kijelentette, hogy azért akar elválni, mert a férje nagyon buta. A bíró megkérdezte a feleségtől, hogy hát akkor ki az okos. „Hogy ki? — hangzott a válasz — Hát a Balogh!”
(Bristol Gellért Britannia)
Egy ismerős összeszólakozott az utcán. Majdnem verekedés lett belőle.
(Exmouth Law Societies Chronicle)
Egy susexi lótolvajról kiderült, hogy kommunista. Az országos rendőrfőkapitányság sajnálattal állapította meg, hogy a legtöbb lótolvaj kommunista, sőt minden kommunista lókötő Eljen Churchill! Lesz még ez másképp is!
(Hungarian Nation)

Potya vagy ajándék?

Az újságitró felkeresi színgazgató ismerőst és bejelenti, hogy vidéki rokonai érkeztek, akik szeretnék este színházba menni. Három szabadjegyre lenne szüksége.
— Sajnálom szerkesztő úr, — mondja a színgazgató, — szabadjegyem már nincs, de adhatok három jéllárú jegyet.
Az újságitró jelhorkan:
— Mi az, még én ajándékozok magának?!

A 7 legszomorúbb vicce

Valamelyik pesti színház igazgatójától azt kérdezték:
— Milyen ház volt a tegnapi előadásom?
— Mit mondjak — felelte a kérdezt — május elseje jutott az eszembe...
— A tomboló lelkesedésről?
— Nem. Hanem akkor is ingyen játszottunk.

Gusztus dolga

— Jó nő, mi?

Csoda a műhelyben

— Szakikám, ezt nem kellett volna okvetlenül mágnesvasból csinálni.

Gergely Miklós:

A társbérlő megtérése

Tegnap találkoztam Mancival. Tudják melyik az, az a csinos kis szőke, borotvált szemöldökkel. Nagyon el volt keseredve.

— Mi baj, Mancika? — kérdeztem tőle résztvevően. — Nem lehet kibírni a társbérlőmmel — mondta és szemét elborították a könnyek.

— Ugyan Mancika — nyugtattam meg — ne legyen gyerek. Már régen megjelent az új lakáskódex, könnyű megfékezni a hepciáskodó társbérlőt.

— Ezt nem lehet megfékezni — zokogott fel Mancika.

— Ez hetekig meztelenül járkált keresztül a szobámon, különösen ha vendégeim voltak. Amikor az egyik vendégem megsokalta és rászólt, hogy vegyen fel valamit, akkor felvette a kalapját. Ez így ment hetekig. Ezután új trükköt talált ki. Bezárkózott a mellékhelyiségbe, úgy, hogy nem tudtam hozzáférni.

— Miért akart a társbérlőhöz hozzáférni?

— Ne legyen buta, Gygyerák úr, nem a társbérlőhöz akartam hozzáférni, hanem a mellékhelyiséghez.

— De mit csinált egész nap a mellékhelyiségben?

— Egy kis könyvespolcot állított be és olvasgattott egész nap.

— Amikor látta, hogy evvel se megy semmire, még egy új trükköt eszelt ki, az összes ruháimat bekente mézzel.

— Ezért már igazán feljelentette volna.

— Nem lehet azt, sokkal több esze van annak. Bo-

csánatot kért, azt mondta, hogy azt hitte, szeretem a mézet. Aztán három napig egész éjszaka disznó dalokat üvöltött, hogy le se tudtam hunyni a szememet, a torontáli szőnyegemet megfoltosolta tintával, de azért is jócsánatot kért, azt mondta, hogy rövidlátó, azt hitte, muskátli és a mult hét végén egy kecskebékát csempészt be az ágyamba, azóta is idegsokkom van. Es most már három napja színt se láttam a gazembernek!

— Képzem, milyen boldog, Mancika — vetettem közbe.

— Megörült, Gygyerák úr? — zokogott fel Mancika. — Elfelejtettem mondani, hogy hétfőn reggel az a disznó elvett feleségül...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

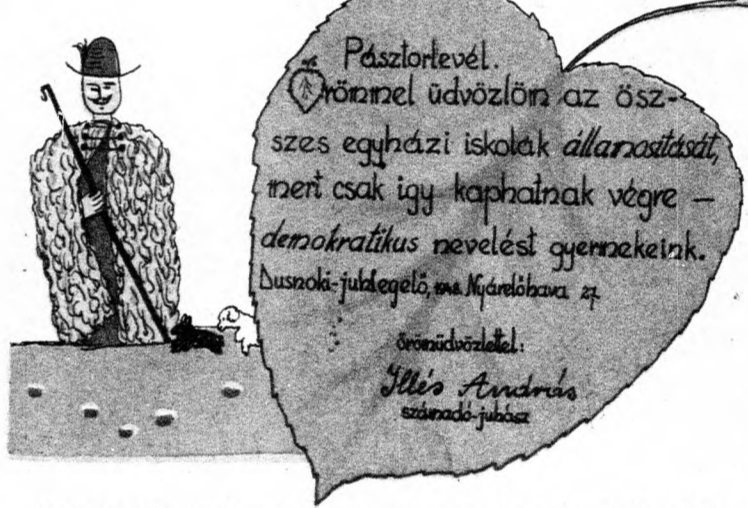
Még mindig drága a strand

— Ember, megörült? Mért akarja eladni a ruháit?

— Szeretnék kérem bemenni a hullámfürdőbe...

Egy pásztorlevél aminek örülni lehet

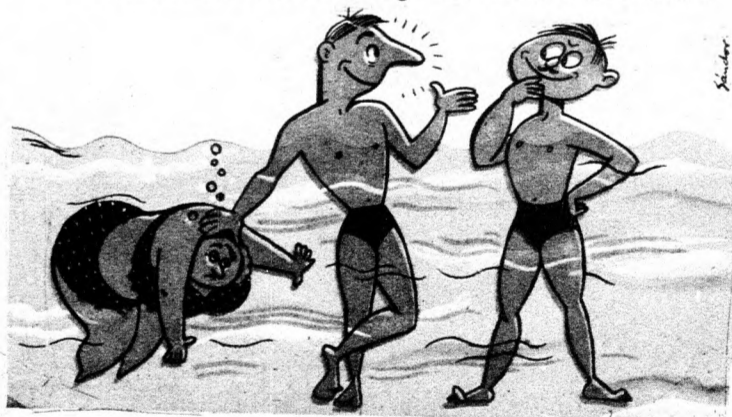

Pásztorlevél.
Örömmel üdvözlöm az összes egyházi iskolák államosítását, mert csak így kaphatnak végre — demokratikus nevelést gyermekeink. Dusnoki-jutalegelo, ma Nyárlóhaza sz. önkormányzat.

Illés András színmű-jubosa

Fenti pásztorlevelet Dusnokról kaptuk. Az ottani falujóság számára készítette egy igazi pásztor, Illés András számadójuhász. De kár, hogy Dusnok olyan messze van Esztergomtól...

Munkaverseny a strandon

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

— Mit csinál, szaktárs? — Lenyomom a selejtet...

A hét legennivalóbb vicce

— Hogy a zöldborsó, néni?
— Egy forint egy kiló.
— Az drága.

— Nem adhatom olcsóbban. Ha magam zöldborsó volna, magának jól esne, ha nyolcvan forintot adnák el magától?

Barankovics kisebbségi véleményét jelentett be

Az iskolaállamosítási törvénv tárgyalása során Barankovics István a közoktatási bizottságban kisebbségi véleményt jelentett be. Alkalmunk volt beszélgetni az egyik Barankovics-párti képviselővel. — Miért vannak az iskolák államosítása ellen? — kérdeztük. — Ennek két oka van, — felelte a képviselő. — Mi az a két ok? — Először a szeretet. — Milyen szeretet? — Szeretjük Mindszentyt. — És másodszor? — Másodszor, ha nem vagyunk az államosítás ellen, — a fene se venne észre bennünket.

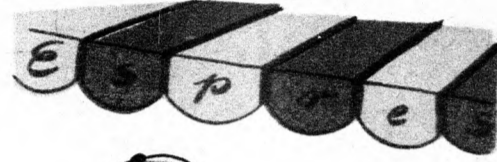
Budapesten keresik a római miniatűr Madonna tolvaját

Magyarországon körözik a Grammantieri Tulo római professzor lakásáról ellopott Raffael-képet. Országszerte óriási az izgalom, mindenki Miniatűr Madonnát keres. A keresésbe most be akarják vonni a volt gyárosokat is, mert azt mondják, a leg-

többjük még most is igen jól keres.

Munkatársunk a nyomozás eddigi eredményéről a következő információt kapta: — Az ellopott Raffael-kép még nincs meg, de a nyomozás során rengeteg lopott Beethoven-, Wagner- és Puccini-zenét találtak.

Nézzon a tükörbe asszonyom

— Képzeld drágám, láttam az új párisi lapokat, kész röhej, hogy mit raknak legújban a fejükre a nők...

Figyelem! Itt a Nemzetközi Vásár hangos hirdója beszél!

Halló, halló figyelem! Mindszenty József urat várja Ortutay Gyula úr a hátsó kijáratnál.

Elveszett egy kissé kopottas, de még jó állapotban lévő politikai meggyőződés. A becsületes megtaláló adja le az irodában Barankovics névre.

Virgonc Etektát sürgősen kéri a Szovjet pavilonhoz Pista, Gabi, Zoltán, Oszkár, Alfonz és három ismeretlen úr.

Kunszery Gyuluskát keresik a rokonai. Legutóljára a tokaji-bor pavillon előtt négykézláb látták.

Ludas Matyi

Előfizetési ára 1 hónapra Belföldön 2.80 forint Külföldön 4.— forint Postatak. bef. lap. száma 5170

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA

Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ

Felelős kiadó: ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127-750 és 128-031. Kiadóhivatal: Budapest, József körút 5. Tel.: 138-150 és 138-382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógepein, Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

E héten

sarokba állítjuk

Kossa Istvánt,

mert a Dunától a Donig című könyve lélegzetelállítóan érdekes, annak ellenére, hogy már az első oldalán tudtuk, hogy kik a gyilkosok.

